

PODELITEV PRIZNANJ ZBORNICE ZDRAVSTVENE NEGE SLOVENIJE OB PROSLAVI 70-LETNICE ORGANIZIRANEGA DELOVANJA IN ZDRUŽEVANJA MEDICINSKIH SESTER V SLOVENIJI

Na svečani akademiji, ki je bila 17. novembra 1997 v Festivalni dvorani v Ljubljani v čast 70-letnice organiziranega delovanja in združevanja slovenskih medicinskih sester, so bila podeljena priznanja Zbornice zdravstvene nege Slovenije.

Predsednica Komisije za priznanja pri Zbornici zdravstvene nege, Greta Zver, je v uvodu v podelitev podala poročilo o delu in odločitvi Komisije za priznanja:

»S podelitvijo najvišjih priznanj našega, 70 let starega stanovskega združenja, dajemo slavju pečat sedanjosti, obujamo preteklost in snujemo načrte za prihodnost. Dosedanjim 107 dobitnicam in dobitnikom Priznanj, ki jih podeljujemo od leta 1969, se je pridružilo 40 imen medicinskih sester, ki so s svojim delom, ravnanjem in vzgledom prispevale k ugledu poklica in stroke zdravstvene nege.

Komisija se je zavedala velike odgovornosti pri izboru in sklenila, da se v jubilejnem letu 1997 podeli za nesebično in uspešno poklicno delo in za uresničevanje programov zdravstvenega varstva in prednostnih nalog na področju zdravstvene nege

11 Zlatih znakov Zbornice zdravstvene nege, ki jih prejmejo:

Milica Corel iz DMSZT Koper
Silva Černilogar iz DMSZT Nova Gorica
Nana Domajnko iz DMSZT Ljubljana
Zofka Dretnik iz DMSZT Slovenj Gradec
Anica Hrustel iz DMSZT Velenje
Emilija Kavaš iz DMSZT Pomurje
Slavica Naumov iz DMSZT Novo mesto
Olga Nezman iz DMSZT Celje
Marija Perko iz DMSZT Maribor
Rozi Špilak iz DMSZT Gorenjske
Verica Turk iz DMSZT Ptuj Ormož

20 Jubilejnih priznanj za opravljanje pomembnih funkcij v organih Zveze in Zbornice, ki so tvorno prispevale k uveljavljanju ciljev in uresničevanju nalog stanovske organizacije:

Marija Debelak
Alja Fazarinc
Majda Gorše
Anica Gradišek
Vera Grbec
Marta Hočevar
Dunja Kalčič
Petra Kersnič
Marija Lavš
Marija Miloradović
Milena Pipan
Polona Plavšak
Breda Podboj
Veronika Pretnar-Kunstek
Mira Pridgar
Janez Strajnar
Marija Šipeč
Ladi Ana Škerbinek
Majda Šlajmer-Japelj
Dina Urbančič

in 10 spominskih priznanj tistim, ki so zaorali ledino v Regijskih društvih in jih prejmejo:

Mirjam Belič
Marija Burnik
Marija Deželak
Marija Fištrovec
Zdenka Kaplan
Vida Lipovšek
Helena Ravnič
Vida Saje
Anica Satler
Milena Ščuka

V imenu komisije za priznanja in v svojem imenu izrekam vsem dobitnicam in dobitniku priznanj iskrene čestitke.«

Zlati znak Zbornice zdravstvene nege 1997

Milica Corel

se je po končani Gimnaziji vpisala na Višjo šolo za zdravstvene delavce. Po diplomi je svojo poklicno pot pričela v Splošni bolnišnici Koper na internem oddelku kot glavna medicinska sestra. Z željo izobraževati, učiti, živeti in delati z bolniki jo je pot pripeljala v Dispanzer za diabetike v Zdravstveni dom Koper, kjer je ostala vse do svoje upokojitve. Mnogi poznajo Milico Corel kot pionirko na področju zdravstvene vzgoje diabetikov na Primorskem.

Silva Černilogar

je svoje poklicno življenje začela s trdim tovarniškim delom. Želja po poklicu medicinske sestre je bila tako močna, da jo je uresničila in postala medicinska sestra babica. Njen prvi teren je bil levi breg Soče. Nadaljevala je v Šempetrski bolnišnici v porodni sobi, kjer so si mnoge porodnice zapomnile njen topel človeški odnos, s katerim je opravljala svoje poslanstvo. Svojo pot je nadaljevala v Zdravstvenem domu Nova Gorica, kjer je zaorala ledino v organizaciji Materinske šole na Goriškem.

Nana Domajnko

se je po gimnazijski maturi vpisala na Visoko šolo za zdravstvene delavce. Svojo poklicno pot je začela v Zdravstvenem domu na Vrhniki v patronažni službi. Že v začetku svoje poklicne poti se je vključila v pedagoško delo. Diplomirala je na Visoki šoli za organizacijo dela. Dolgo vrsto let je bila nosilka zdravstveno vzgojnega izobraževanja na Visoki zdravstveni šoli v Ljubljani. Bila je eden od stebrov v skupini za oblikovanje univerzitetnega študija zdravstvene nege. Je med tistimi, ki so postavili temelje novi organiziranosti medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v Zbornici zdravstvene nege Slovenije, katere prva predsednica je bila.

Zofka Dretnik

se je po diplomi na Višji šoli za zdravstvene delavce zaposlila v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec na otroškem oddelku, kjer je zaposlena še danes. Njeno delo je usmerjeno v uvajanje novosti v pediatrično zdravstveno nego, v humanizacijo obravnave najmlajše populacije ter v skrb za stalno strokovno izpopolnjevanje medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov. Kot dolgoletna predavateljica pediatrične zdravstvene nege na Srednji zdravstveni šoli v Slovenj Gradcu prenaša svoje znanje na mlajše rodove.

Anica Hrustel

je svojo veliko željo po delu z ljudmi uresničila, ko je zaključila šolanje na Babiški šoli v Ljubljani. Takoj po zaključku šolanja se je zaposlila v Zdravstvenem domu Velenje in tam delala vse do svoje upokojitve. Začetkov svojega poklicnega dela se spominja še, ko je vodila porode na domu in z leti vložila veliko svojega dela v to, da je prepričala porodnice, da je porod v ustanovi varnejši in zanesljivejši. Svoje delo je opravljala največkrat peš, s kolesom in poznali so jo kot babico Ančko na motorju.

Emilija Kavaš

je po gimnaziji zaključila študij na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani in se takoj zaposlila v Splošni bolnišnici v Murski Soboti. Svoje delo je opravljala na več oddelkih, predvsem pa se je posvečala zdravstveno vzgojnim aktivnostim tako z varovanci kot tudi s sodelavci. Veliko svojega dela je in še posveča društvenim aktivnostim DMSZT Pomurje, ki ga uspešno vodi že vrsto let. Izobraževanje v stroki zdravstvene nege in seznanjanje z drugimi strokami so temeljno vodilo društvenega povezovanja v Pomurju kakor tudi meddruštvenega povezovanja z vsemi drugimi regijskimi društvi.

Slavica Naumov

je po gimnaziji zaključila Višjo šolo za zdravstvene delavce v Ljubljani. Svoje prvo delo je opravljala na Srednji zdravstveni šoli v Novem mestu kot učiteljica strokovno teoretičnih predmetov in praktičnega pouka v zdravstveni negi. Nadaljevala je v Dispanzerju medicine dela, prometa in športa v Zdravstvenem domu, že vrsto let pa je glavna medicinska sestra Splošne bolnišnice Novo mesto. Zaključila je tudi fakultetni študij zdravstvene vzgoje. Bila je predsednica DMSZT Novo mesto, danes pa predseduje Razširjenemu strokovnemu kolegiju za zdravstveno nego pri Ministrstvu za zdravstvo.

Olga Nezman

je svojo poklicno pot začela v Bolnišnici Celje. Po zaključku študija na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani. Svoje delo je nadaljevala v patronažni službi Zdravstvenega doma Celje, bila je glavna medicinska sestra splošne medicine, vrsto let pa že vodi oddelek za zdravstveno vzgojo v Zdravstvenem domu Celje. Dolgo vrsto let je posvetila društvenemu življenju in svoje vodenje DMSZT Celje uspešno usmerjala v najrazličnejše izobraževalne programe in tudi številne druge aktivnosti.

Marija Perko

je takoj po zaključku študija na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani pričela s svojo poklicno potjo v zdravstvenem domu Maribor. Njen prvi teren so bile Rače, nato Tabor in nazadnje mestna občina Center, kjer se je tudi upokojila. S svojo pedagoško dokvalifikacijo je bila mentor številnim rodovom pripravnikov in tudi tistim, ki so si v zavod prišli nabirati znanje in izkušnje iz patronažnega zdravstvenega varstva.

Rozi Špilak

je po zaključku srednje zdravstvene šole nadaljevala študij na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani in si pridobila dodatno izobrazbo iz psihoterapije in specializacijo iz psihiatrične zdravstvene nege. Svoje znanje in moto delati z bolnikom in ne za bolnika je uresničevala na oddelku za podaljšano zdravljenje in rehabilitacijo v klimatskem zdravilišču Tone Čufar v Dvorski vasi. Svoje znanje prenaša na mlajše kot predavateljica psihiatrične zdravstvene nege na Srednji zdravstveni šoli na Jesenicah. Je aktivna članica DMSZT Gorenjske.

Verica Turk

je začela z delom v Zdravstvenem domu Ptuj ter se s svojo vztrajnostjo odločila za študij in ga uspešno zaključila na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani. Strokovno znanje in profesionalni odnos je udejanjala kot glavna medicinska sestra Osnovnega zdravstvenega varstva v Ptuj. Zadnjih šest let dela na področju zdravstveno vzgojnega dela in je snovalka, koordinatorka in aktivna izvajalka Programa vzgoje za zdravje. Je tudi predsednica DMSZT Ptuj, ki mu s svojim plodnim delom daje pomembno izobraževalno vsebino za vse, ki delajo v zdravstveni negi na Ptujsko-ormoškem področju.

V imenu vseh nagrajencev se je zahvalila Verica Turk:

Iskrena hvala v imenu vseh nagrajencev za izročena najvišja priznanja v zdravstveni negi v Sloveniji. Hvala vsem, ki ste nas izbrali, podprli predloge in s tem dali vedeti, da so naša dolgoletna prizadevanja opazna, da jih cenite in da jim je vredno slediti. Brez znanja, trdega dela, dobrih sodelavcev, z upoštevanjem moralnih in etičnih vrednot, nenehnim iskanjem novih poti razvoja ter jasne vizije prihodnosti zdravstvene nege nas danes verjetno ne bi bilo tukaj!

Težko je ob tako vznemirljivi priložnosti urediti misli, kajti... Poseben dan je danes – ne le za nas nagrajence – ampak za vse izvajalce zdravstvene nege v Sloveniji. Zgodil se je I. kongres ZN Slovenije, ki je svojevrsten mejnik v slovenski zdravstveni negi. Zgodil se je v trenutku, ko so oblikovani za področje zdravstvene nege temeljni dokumenti, od Razmejitve zdravstvene nege, Vizije razvoja zdravstvene nege, Organizacije samostojne službe zdravstvene nege in seveda krone vsega, Zakona o zdravstveni negi.

Vsi ti dokumenti bodo seveda morali preiti še »gosta sita« institucionalnih in državnih postopkov.

Norme morajo biti in so zato, da mi vsi znotraj stroke in vsi zunaj nje zaznamo njene vrednote!

Trdno verjamem, da bomo med čakanjem na formalno-pravno ureditev poklicnega področja presegli utrip današnjega časa, ko je prisotna kriza vrednot, medčloveških odnosov, smisla poklicnega dela in morda celo smisla življenja.

Ker pa kriza izziva človeško ustvarjalnost je potrebno smisel življenja krepiti z deli, ne z besedami; poklicno delo pa plemenititi z osebnimi vrednotami, ki skupaj pomenijo pravo ustvarjalno vrednost posameznika in s tem poklicne skupine.

Želim, da v ospredje poklicnega zanimanja še bolj preide ZDRAVJE – zdravje, kot pomembna vrednota posameznika, družine, družbe, ki pa jo je treba skrbno varovati, znati ohranjati in krepiti

in ČLOVEK – zdrav ali bolan – ki je enakovreden subjekt našega dela. Tukaj vidim veliko priložnost!

Imamo znanje in upam tudi pogum, da stopimo izza zidov ustanov in se samozavestno predstavimo še v vlogi zdravstvenih vzgojiteljev, kajti »zdravje ni vse, toda brez zdravja je vse drugo nič«!